

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Desolatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Nerva Tra- servavimus. Talis ejus species est in numo Nervæ Trajani, cum inscriptione, FORT. RED. S.C. ubi
a i. numus. etiam legas, SENATUS POPULUSQUE ROMANUS, literis omnibus expressis, quod raro inven-
tur.

FORTUNA REDUX. CAP. XXIV.

Hadriani
Septimii
Getæ, Do-
mitiani, &
Antonini
Pii numi.

Ejusdem Fortunæ Reducis simulacrum est in altero ejusdem Imperatoris numo, ubi Dea ipsa
fede fedens temonem manu regit, qui à pedibus furrigitur: inscriptio est, FORTUNÆ REDUCI.
Atque hac eadem specie & inscriptione, literisq; habetur in Hadriani numo, ubi thema infidet pila,
in nonnullis abest pila. Eadem vero fedens cum temone & cornu copiæ est in numo Septimii Getæ,
cum inscriptione, FORT. RED. Sed illud observatione dignum, quod eadem species cum temone,
& cornu copiæ in Domitiani numo, quem apud Bembum vidimus, FORTUNA AUGUSTI scri-
ptum est, prima syllaba per u vocalem ultimam, quæ passim in ea locutione per o vocalem quartam
enunciari solet. Eadem pene inscriptio speciesque cornu copiæ & temonis pilæ insilientis in manu
Fortunæ stantis habetur in numo Antonini Pii. De pila vero atque rotula alibi erit locus suus, ubi
Fortunæ ipsius ornamenta copiosius explicabimus.

DE RETIBUS. CAP. XXV.

PETrum in navi superius inspeximus, sed habebat idem retia, quæ tractaret. Hujus rei memoria nos
quoque traxit ad fagenam, ad hamos & tridentes: quare priusquam exiliamus è navi, an possi-
mus aliquid expiscari, videamus.

SILENTIUM. CAP. XXVI.

Magis mu-
tus ipsi pi-
scibus, in
Odyss. 5.
Carm. lib. 4.
Od. 3.

PER retia silentium significari tradunt, ea quidem ratione, quod præcipuum est præceptum pesca-
toribus, ut dum gregem circumdant, silentio quam maximo navigent. Pisces præterea altissimo
silentio præditos esse compertissimum est, paucissimis exceptis, ac præcipue Canè marino, unde et-
iam Proverbium emanavit, ἀφωβήτε τὸ πρὸν ἰχθύων. Sic eruditus Horatius eos *Mutos* vocat: Sic Lu-
cretius, *Mutas natantes* appellavit, Lib. 2.

PERSUASIO. CAP. XXVII.

IN Divinis autem literis retia sunt persuasionis hieroglyphicum, quia scilicet homines in veritatis
cognitionem inducuntur, atque ita capi videntur. Ad hoc facere Evangelicum illud ait Euche-
rius *Mittite retiani captivum*.

INSIDIÆ. CAP. XXVIII.

Ludus Pitt.
æci.

ANtiquissimum esse reperio, insidias per rete significari, neque ea tantum de causa, quod ejus
opus omne ad insidias comparatur, quantum etiam ex historia desumptum est. Nam Pittacum
memorant, unum ex septem Sapientibus, adversus Phrynonem Atheniensium duce[m] validissimi
corporis hominem, Pancratiasten scilicet & Olympionicam, de finium controversia, quæ inter Acti-
cos & Mytilenos erat singulari certamine dimicaturum, rete secum in occulto sub clypeo abditum
tulisse, quo cum tempus visum est, jactò Phrynonem impedièrit. Historia est apud Verrium, in iis,
quæ Festus defloravit: neque ea tamen in vulgatis codicibus, sed antiquo manuscripto, cujus par-
tem ultimam Romæ comperi. Hinc sane ludus à Pittaco institutus, quo Retiarius Mirmillonem in
certamen provocabat, cui adcantabatur, *Piscem peto, non te peto, quid me fugis Galle?* Erat autem eo-
dem authore Festo, Mirmillonicum genus armaturæ Gallicum, ipsiq; Mirmilliones antea Galli ap-
pellabantur, in quorum galeis piscis erat effigies.

DESOLATIO, CAP. XXIX.

EST & defolationis signum retis genus, quod verriculum appellatur, ad multa siquidem in spatia
in mare demissum, restibusque longissimis hinc atque inde attractum, quantumcunque spatii
complexum fuerit, totum abverrit, neque ulli piscium exitum patere permittit. Transitque misera-
bile genus hoc venationis in urbium & agrorum defolationes. Accidit enim plerumque, ut edicto
univer-

A universali oppressorum exitu agri sint everriculati. Fiebat autem everriculatio in hunc modum. Viri manus sibi mutuo tenentes, quasi restim unam texunt, occupatisque terræ, quam desolatam vident, extremis finibus, ita late extensi progrediuntur, latentesque passim incolas venando excipiunt, nihilque reliqui faciunt, quoque versus peragrantes. Quod olim exemplum à Darianis militibus editum in Chio, Lesbo, Tenedoque infulis vi captis, atque everriculatis. Eretrienles quoque legas à militibus Xerxis eadem everriculatione omnes abductos.

*Verri-
lato.*

DE HAMO. CAP. XXX.

Habet Hamus cum Anchora similitudinem quamdam, si figuram inspectes. Sed quantum est in Anchora officii, tantum in hamo malignitatis atque perfidiæ: quæ cujusmodi sit, hinc apparebit.

*Hinc infamia
pro decipere, Terentius in
A-delphis.*

DECEPTIO. CAP. XXXI.

B Sunt qui non imperite, neque improprie, deceptionem per hamum pictum significari tradant: siquidem decipere, est unum ostentare, & aliud præter opinionem inferre. Ita hamus escam esurienti offerre porrigereque videtur, saturitatemque polliceri, mox apprehendit, alligatque, & captivum facit eum, qui escam illam appetierit. Hoc habemus apud Horatium de cœnipeta:

*Epistolarum
Lib. 1. ep. 7.*

— Hic ubi sepe

Occlusum visus decurrere piscis ad hamum.

Et hunc secutus Lucianus eo opusculo, quod in Romanam invidiam de Aulicorum vita conscripsit, in hac plurimum similitudine immoratur, dum spes illas clientium, qui admissi ad Principum amicitias montes statim aureos sibi pollicentur, hami istiusmodi vorationi similes esse contendit. Et de Ienone in fraudem prolabente, *Meus est, hamum vomit*, apud Plautum. Longe vero aliter in Divinis literis hamum accipi videas, per quem sanctissimum Christi corpus significatur, de quo apud Ezechielem Theologi dictum ajunt: *Et extraham te in hamo meo, & extendam te super terram, campos implebis, & à volucribus omnibus impeteris, perindeque omnes terra bestias tuo pastu saturabo.* Sicuti enim si hamum esca coopertum piscis rapiat, non solum escam ab hamo non sustollit, sed ipse de profundo esca aliis futurus educitur: ita mundi Princeps, penes quem erat mortis imperium, rapuit quidem in mortem corpus Adamiaci JESU, cum sub eo hamum divinitatis inclusum minime sentiret, quo devorato hæsit ipse continuo, de quo profundo tractus, eductus est, ut esca fieret iis, quibus calcandi super Serpentes & Scorpiones potestas à Deo data fuerat. Idem apud Jobum 40. capite reperias: *Aut adduces Draconem in hamo, aut capistrum circa naves ejus appones.*

In Bacch.

*Christi corpus per hamum.
Ezech. 32.*

DE TRIDENTE. CAP. XXXII.

ET Tridentis inter piscationis arma connumeratur, sed cum hamo parum congruit.

APERTA VIS. CAP. XXXIII.

D Hamus enim per fallaciam quicquid acquirit aucupatur, sed tridens aperto Marte, medio veluti campo advenientem hostem accipiens, eum aggreditur, solaque fretus agilitate, conficit. Sed quid is in Neptuni manu, quid in Træzeniorum numis, & in Mantineensium scutis sibi vellet, alio Commentario docuimus. Hæc vero plus quam satis esse, quæ ad occupatissimum virum, & otium necium mitterentur, existimavi, Vale.

JOAN.